Ч. 198. Неділя 17 (4) вересня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Замах
на президента мініcтрів Столипіна.

Про замах на российского президента міністрів наспіли дальше слідуючі вісти:

Київ. Стан Столипіна єсть вдоволяючий; уплив крови незначний, живчик 70. Імовірно єсть нарушена долішна часть олегочної, печінка не нарушена. Операция не видає ся конечною.

Петербурский хірург Цайдлер від'їхав окремим поїздом з Петербурга до Києва. — Столипин просив в шпитали, щоби цареви сказали, що він готов для него умерти. Дальше просив Столипін, щоби єму приношено листи і повідомлено жену о єго стані.

Київ. Виданий вчера вечером о 10 годині бюлєтин звучить: В протягу вчерашного дня не настала в стані здоровля Столипіна якась особливша зміна. Теплота 37·1, живчик 82—90, віддих 24—34. Хвилями дійманочий біль в нутрі і млосне. Через цілий день пацієнт переважно спав спокійно.

Петербург. Консилюм у ложа Столипіна ствердило поправу. Лікарі мають надію, що пацієнт перебуде щасливо теперішний стан.

Київ. (Петерб. Аґ. Тел.) В протягу ночи не настало в стані здоровля Столипіна погіршене. Щоби пацієнт міг засипути, запущено єму в тіло морфіну. Переїзд через улицю побіч шпиталю єсть заборонений. Через цілий день прибували до шпиталю достойники, щоби довідати ся о стані здоровля президента міністрів і зложити єму кондолєнциї.

В місті ходять найріжнороднійші чутки. Розповідають, що виновник замаху єсть аґентом політичної поліциї, котрий умів позискати довірє своїх начальників.

Петербург. Приватний кореспондент „Бірж. Ведомост." доносить, що мимо надзвичайних средств осторожности, зарядженик поліцією, котра видавала карти вступу лиш зовсім певним людем, удало ся виновникови замаху одержати білет вступу, позаяк він єсть сином поважного київского горожанина. Він має 28 літ і скінчив недавно університетскі студиї. Замаху доконав мабуть з припорученя революцийної орґанізациї. Після иншої версиї розходило ся о особисту месть. В театрі не було переполоху. Лиш з трудом могла поліция охоронити виновника замаху від мести публики. Коли наспіла успокоююча вість о стані здоровля Столипіна, публика з театру пішла до сьв. Михайлівского монастиря; там епископ відправив Вогослужене.

Петербург. На час недуги Столипіна повірено чинности президента міністрів Коковцеву.

Київ. Цар Николай по ревії від'їхав вчера в ночи до волиньскої ґуберниї, до Обруча; там возьме участь в посьвяченю церкви призвання сьв. Василия Вел.

Виконане замаху на президента міністрів так представляють: На закінчене торжества відслоненя памятника царя Александра II. устроєно ґалеве представлене в міскім театрі. Давано оперу „Цар-Султан". На представленю тім були також цар, цариця, болгарский наслідник престола, двірска сьвіта і Столипін. Карти на повисше представлене видавано лиш поіменно особам, котрі виказали ся або постарали ся о запрошене. Поліция допильновувала дуже совістно видаваня карт. Перед театром були уставлені численні сторожі поліцийні а в середині було повно аґентів. Мимо того якийсь мужчина умів роздобути собі карту вступу і подав ся за адвокатского помічника в Києві Баґрова та заявив крім того, що єсть сином властителя міскої реальности. Баґров підчас цілого представленя поводив ся спокійно і бездоганно. Представлене минуло без перешкоди. По представленю з причини глоти до ґардероб і до виходу зробив ся трохи заколот, серед котрого Баґров перепхав ся близько до виходячого разом з иншими Столипіна. Опинившись безпосередно коло президента міністрів, добув бравнинґ і стрілив до Столипіна два рази.

Перший вистріл поцілив Столипіна в черево в тім місци як печінка і куля застрягла в хребтовім стовпі. Столипін впав тоді на

---

14)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

Почавши від Тавр-Брідж має вже торговля необмежену власть на ріці. Таміза, що ще недалеко перед Льондоном представляє ся як миленька річка, котра пливе між луками і купками дерев, а по котрій плавають гарненькі і чистенькі човни, що прикрашені цьвітами возять пани і дами, представляє ся тут як величезна ріка, повна з болотом змішаної води; замість домашних лодок стоять тут величезні морскі кораблї, замість хороших човнів видко тут цілі фльотилї тяжких лодий з набором, що стоять рядами одна коло другої або довгим ланцом пливуть за пароплавом, що відсапуючи мов задиханий чоловік тягне їх са собою. На берегах видко на переміну то якісь маґазини і фабрики то низькі шопи і порозкидані малі хати, що понахиляли ся, мов би хотіли скакати у воду. Тут і там можна заглянути в якусь вузку уличку, що виходить до ріки; якісь жінки розвішують подерте білє на спорохнавілім поручу мостів, а босі діти злазять по вузких і ховских східцях в смердячий намул коло берега, щоби там збирати дерево та инші річи, які там вода нанесла.

До Тамізи припирають тут найбіднійші передмістя та підгородя Льондону, де злазить ся зволоч з цілого сьвіта, котра боїть ся сьвітла дня; ріка стоїть тут в спілці з тими пройдисьвітами і змила вже сліди неодного злочину. При оглядинах виловленого на ріці трупа, мусить судова комісия нераз полишити невиясненим, чи тут хтось попав ся в мокру могилу внаслідок самоубийства, чи то було може убийство або якийсь нещасливий случай. З початком минулого столїтя обчислено число осіб, що жили з всїлякого мантійства на шкоду торговлї на 11.000. Від коли просторі доки дають можність вигідно і безпечно виладовувати кораблї, щезло то розбишацтво, яке було дуже хитро з'орґанізоване. Давнійше бувало н. пр. так, що урядники акцизові або поліцияни діставали правильно свою заплату за то, щоби їх в тім а тім часї, коли мала відбути ся крадїж, не було на місци, або щоби в якийсь инший спосіб допомогли справедшним злодіям.

Широкі заставки, крізь котрих зеленаві від жаборния і моху деревляні стїни вода вливає ся малими водопадами, творять вхід до доків, а всюди поза прибережними будівлями иноді навіть далеко в глубину краю виринають комини і щогли кораблїв, котрі місцями стоять побіч себе так густо, що подобають на сосновий ліс, в котрім з дерев облуплено кору. Дивним дивом на тім довгім просторі, на котрім відбуває ся величезна діяльність, видко лиш мало людий при роботі. Тут обертає ся кран, там бренькотять ланцухи і стукають молоти об зелізо, якийсь морский велит суне попри нас, якась чорна стать кермує човном впоперек ріки, а коло причалий стоїть мала громадка людий. Опісля приходять знов місця, де можна добачити ледви якийсь слід житя.

Неодному, хто перший раз сюди заходить, здає ся, що він тут побачить горячкову глоту білих, жовтих і чорних людий, що почує гуркіт від тих бочок, які тут котять, стукіт і бренкіт, свист сиґналових свиставок та гранє сирен, а тимчасом, коли случайно не попаде ся на якийсь корабель, з котрого якраз виладовують, що може ходити й цілими годинами попри якісь маґазини та шопи і не побачить нїкого, хиба лиш якогось самотного поліциста або якихсь згаданих обідранців, що сперлись на поруче, дивлять ся у воду або об якийсь стовп чіхають ся в плечі. Але в тих самотних маґазинах, попри котрі переходимо, в тім лябіринті пивниць знаходять ся товари з цілого сьвіта: цитрини з Сицилії, розинки з Греції, дахтилї з Арабії, цинамон з Цейльону, перскі коври, кожі з тиґрів з індийских джунґлїв, козячі смушки з Тибету, слонева кість з Африки, рідкі дерева з американьских пралїсів, морожена баранина з Австралії, великі паки повні шкірок з колібрів, міхи лїкарского зїля, що в аптиках продає ся лиш на ґрами і множество инших річий. Вовна з 36 міліонів овець переходить що року через льондоньскі доки а під

землю. Баґров вицілив тоді другий раз до него. Столипін ще притомний заслонив ся рукою і куля застрягла єму в руці. По другім вистрілї Столипін стратив притомність. Серед публики, яка знаходила ся близько місця замаху, настав переполох. Аґенти і часть публики кинулись на виновника замаху і его арештовано.

Новинки.

Львів, 16 вересня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар надав надзвичайному професорови педиятриї при львівскім унїверситетї дрови Ів. Рачиньскому титул і характер звичайного професора унїверситету. — Президент гал. дирекциї почт і телеграфів перепіс асистента почтового Ад. Петржака з Рави рускої до Перемишля.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский не буде удїляти в недїлю авдиенций.

— **П. Віцепрезидент** кр. Ради шкільної др. Ігнатий Дембовский з причини виїзду в справах шкільних буде приймати в понедїлок дня 18 замість в недїлю дня 17 с. м.

— **Львівский руский театр в Станиславові.** (Саля Тов. ім. Монюшка. Початок 7½ вечером.)

В понедїлок дня 18 вересня „Скандал“ штука в 4 дїях Ф. Батейля в перекладї Ф. Коковского.

Ві второк дня 19 вересня „Циганьска любов“ оперета в 3 дїях, музика Ф. Легара.

В середу дня 20 вересня „Міра Ефрос“, образ з житя жидів зі співами і танцями в 5 дїях Я. Ґордіна.

В четвер дня 21 вересня „Травіята“ опера в 4 дїях О. Вердія. Ґостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

— **Огнї.** В Ворохтї, сокальского повіта, вибух дня 9 с. м. огонь і небавком знищив 6 стоділ і одну хату. Займило ся від того, що малий хлопець, полишений без опіки, пік термітем паляницю, а решту з під печи, в котрій тлїв огонь, виніс на двір. Шкода виносить понад 8.000 К і була лише в части обезпечена в краківскім товаристві. Двох Русинів не було зовсїм обезпечених. — В Василеві, равского повіта, вдарив оноді грім в церкву, знищив на банї хрест, закотив бляху на крівлї, розірвав часть вязаня на банї. Шкоди спричинив на яких 200 К. — Вчера по полудни наспіла до Львова вість, що в Римановї в заведеню купелевім вибух огонь і розширив ся дуже борзо. В наслїдок того погоріли купальнї всїх 3 кляс, а крім того згоріло ще 7 будинків, в тім 1 пансионат і кілька віль. До 6 год. вечером пожежу будинків зльокалїзовано, але горить ще сусїдний лїс.

— **З зелїзниці.** Від 15 серпня с. р. переходять в округї ц. к. Управи руху в Чернївцях на новоотвореній зелїзници льокальній Серет-Синївці-Границя побіч вже ествуючих поїздів ще й поїзди ч. 1059/1054 щоденно, ч. 1051 А/1052 А кождого понедїлка і ч. 1959/1060 кождого вівтірка.

— **Борба пачкаря з жандармом.** З Тернополя доносять: Дня 5 вересня придержав жандарм на границї разом з иншими росийскими втїкачами також і Івана Луцика, православного родом з Кудринець росийских, положених близько границї, котрий займає ся пачкарством. Приведений до жандармскої станицї вийшов на хвильку на двір і пустив ся втїкати. За втїкачем пустив ся жандарм в погоню і здогонив его. Між обома розпочала ся тепер завзята борба. Раз перемагав один другий раз другий свого противника а Луцик сильнїйший був би ся навіть вирвав з рук жандарма, як би не то, що другий жандарм поспішив на поміч свому товаришеви. Оба перемогли пачкаря і відставили его до суду в Тернополи.

— **Намірене убийство.** Із Золочева доносять про таку подію: В ночи з 11 на 12 с. м. забавляв ся в каварня „Експельсіор“ в товаристві каварки Вол. Якубів, аґент Тов взаїмних обезпечень в Кракові, котрий тепер відбуває вправи войскові яко рядовий 80 пп. Підпивши собі завів Якубів сварку з сидячим в каварни конципієнтом адвокатским дром Герм. Оксом а по перепалцї кинув ся на дра Окса і пробив его баґнетом в черево. Лїкар спроваджений зі Львова доконав операциї на зраненім. Виновника арештовано.

— **Отворенє українськоі ґімназиї в Чорткові.** Дня 5 вересня відбуло ся в Чорткові торжественне отворенє тамошної українськоі ґімназиї. Того дня катехит о. Гуньовский відправив торжественне богослуженє в церкві на Вигнанцї. Звідси під проводом учительского збору вернули ученики до шкільної салї, що містить ся в „Народнім Домі“. Саля була прегарно пристроєна в зелень і цьвіти. На стїнї видів прегарний образ Пресьвятої Діви. Між цьвітами стояв бюст безсмертного Кобзаря. Молодїж заняла місця, салю виповнили родичі і опікуни молодїжи, запрошені гості, члени комітету шкільного і учительского збору. Торжество розпочав молебнями парох з Чорткова о. радник Ростковнч, котрий поблагословивши сьвяченою водою дїтвору, що в рідній мові працю починає, коротко промовив до неї, підчеркуючи, щоби так як днесь так і все з Богом до всякого дїла приступала. Голова шкільного комітету, др. Антін Горбачевский, горячими словами підніс вагу сеї великої хвилї для повіту, краю і цїлого нашого народу. Вказав на труд і жертви суспільности, що послїдними силами старає ся о рідну школу, а передаючи відтак іменем шкільного комітету філїї „Просьвіти“ нове заведенє учительскому зборови, зложив на руки директора Пігута желаня найкрасшого розвитку сего заведеня. Директор Пігут в своїй промові зверненій до молодїжи, вказав теплими словами, чим є для неї рідна школа, чому она рідна і чому нею дорожити треба. На закінченє заспівали ученики „Ще не вмерла Україна“. До ґімназиї вписало ся 43 учеників, між ними три учениці, майже всї з чортківского повіту. Господарем кляси є професор Ярослав Ганчаковский.

— **Стипендиї „Просьвіти“ для тих, що хотять учити ся рільництва і домашного господарства:** Головний видїл Товариства у Львові ухвалив на засїданю дня 12 вересня 1911 р. надїлити одноразовими підмогами на рільничі студиї слїдуючих п. п. петентів: 1) Роман Стельмахів (500 кор.), 2) Дмитро Гаяць (400 кор.), 3) Теодозий Левицкий (400 кор.), 4) Іван Рибак (400 кор.), 5) Григорий Кручак (400 кор.), 6) Грицько Апостол (400 кор.), 7) Теодор Матійків (400 кор.), 8) Андрій Терпіляк на науку огородництва і садівництва (400 кор.), 9) Мирослава Н. Левицка (700 кор.), 10) Олександра Ґоцька на студиї домашного жіночого господарства в квотї відповідаючій конечним видаткам, 11) Софія Кобляньска на студиї домашного жіночого господарства в квотї відповідаючим конечним видаткам. Коли би утворили ся фонди на дальші стипендиї, мають слїдуючі п. петенти першеньство по черзї: пп. 1) Бойчук Дмитро, 2) Бойко Микола, 3) Романюк Іван.

— **Комітет укр. приватної рускої ґімназиї в Яворові** звертає ся отсим з горячим завізом в першій мірі до всїх інтелїґентів, відтак до міщан і селян Яворівщини, до яворівских уроженців і всїх прихильників „Рідної Школи“, щоби всїма силами старали ся о придбанє як найбільших фондів на удержанє укр. ґімназиї в Яворові, котра в сїм роцї числить 250 учеників, обнимає цїлу низшу ґімназию, бо удержанє єї спочиває майже виключно на яворівскім повітї. Справа великої ваги, тож спішіть з жертвами, котрі належить слати на руки касиєра комітету п. Вол. Яреми, ц. к. судиї в

землею можна між рядами бочок перейти 40 кільометрів.

В Ґрінїчу кінчить малий пароплав свою їзду. Перед нами виднїє ся величезний будинок академиї маринарки а по за ним піднимають ся зелені вижини парку а дальше долї Тамізою не видимо більше нїчого як лиш фабрики, маґазини, ґазові резервоари, хмари диму і щогли.

13.

Ворог Льондону.

То було в падолистї около пів до 10 год. з рана, коли можна було побачити, що Льондон зароїть ся против свого ворога. На дворі того дня ледви що трохи зрана сьвітло заблисло, як нараз напав на місто ворог і розсів ся в нїм так, мов би хотів сказати: Чекайте, аж тепер я вам покажу, що то значить! То розпочала ся була борба малесеньких і найменших против великих, білїонів і трілїонів частинок вугля у воздусї против мілїонів людий, що живуть в містї. То явив ся був старий специяльний ворог Льондону — **мрака**. Явившись перший раз перед двома недїлями, постановила она тепер розгостити ся в містї таки на добре і сего четверга від рана осталась аж до 1 години по полудни.

Хто сего дня о 10 год. рано вийшов на улицю, знайшов ся серед темнїйшої ночи як о 10 год. вечером, бо на шість кроків перед собою не міг вже нїчого видїти. Той ворог окружав его на кождім кроцї, тулив ся мов би якась мягка невидима ослона до цїлого тїла і віддїляв его від всего, що він привик був бачити довкола себе.

Зразу то чувство не було зовсїм неприятне, тим менше, що місто прибрало було якийсь дивний фантастичний вигляд. Все нїби пливе, всї форми змінені. На високих фронтах домів, здовж улиць можна ще було розпізнати причілки, вершки, ринви. Але чи то дійстно конець тої вежі, тої банї того бальœкона? Чи не піднимають ся они кудись висше у воздух, чи не творять якоїсь фантастичної будівлї, котрої не знаємо, а котра тепер зовсїм природною видає ся?

Люди сунуть ся одні попри других мов би якісь темні пятна; дехто шукає осторожно палицею дороги, до чого поки що нема ще причини. По темних улицях біжать якісь сьвітла; здогадую ся, що за ними котять ся вози, омнїбуси, самоїзди, але не можу їх видїти. У великій висотї у воздусї впадає менї в очи якийсь ряд сьвітел, поза котрими здає ся як би були якісь темні камінні печери; пригадую собі, що тут стояло кілька знаних менї склепів, але не можу нїчігісенько з їх фасади розпізнати. Низше положені улицї виглядають взагалї мов би якісь далекі темні дебри, в котрих блимають блудні огники. Тепер пізнаю театри по рядах ясних сьвітел, що проникають темряву; они о 10 год. з рана позасьвічували свої лукові лямпи і служать нїби за морскі лїхтарнї серед моря темної мраки.

Стою посеред Трафальґарскої площі та шукаю високий на 40 метрів памятник Нельзона; де він подів ся? Наконець показує ся передо мною якась довга темна черта; стою на двайцять метрів перед памятником. В тім фантастичнім краєвидї, який сотворила мрака, виглядають бронзові льви на памятнику Нельзона Лендзірової роботи мов би асирийскі кольоси, котрі нїби зажурені роздумують над тим, длячого їх вивезли із краю сонця в ту якусь кімерийску темноту. Понад рікою спочила рішучо якась жовта ніч; на мостах не видко нїякого сьвітла, хоч там прецї мусїли також позасьвічувати; тут і там видко якісь сьвітла в темнотї; то, видко, кораблї, котрі очевидно боять ся рушитись.

Мрака дїлає не лиш на око, але впливає також і на ухо. Она поглощає весь шум. Се місто зі своїм шаленим рухом з тою глотою мілїонів людий стає нараз аж несамовито тихе. Самоїзди і вози їздять в зовсїм иншім темпо. Бачність, ворог явив ся! Ледви на пять мінут від двірця Черінґ Крос не чути вже, щоби поїзди свистали а звичайно они роблять на сїй центральній стациї шалений гамір. Мрака все покриває. Зелїзницї мусять насамперед змобілїзувати ся против неї; автоматичні приляди в певних віддалях запалюють патрони і так дають знати, що поїзд надходить а на гатях в портї і на перонах суть пороблені крейдою великі білі пятна, щоби подорожні могли легко знайти місце, де всїдати.

(Дальше буде).

Яворові, або на книжочку тов. кредит. „Народний Дім“ в Яворові ч. 222. За комітет: *др. Роман Секела,* голова.

— **Про українську бурсу в Бродах.** Читаємо в „Руслані“: Тому вже девять літ, коли положено перші підвалини під бурсу і коли перше число учеників в бурсі було пять чи шість. А коли прийшов до Бродів катехит ґімназиї о. Софрон Глібовицкий, застав лише щось 12 бурсаків і то не у власній хаті. Тепер держить та бурса близько 70 учеників. За вісім літ праці о. Софрона Глібовицкого, ми бачимо величавий одноповерховий будинок, а в нім тільки українських хлопців! Бурса має величезний город і є дуже в гарнім положеню. Нині оцінюють самий дім на 70 і кілька тисяч К; але на се тяжить ще досить великий довг. В середині уладжене є дуже гарне, гіґієнічне, по західно-европейскому. Салї просторі і дуже чисті, вікна великі, а стіни украшені визначними українськими діячами. Питомцї мають окрему комнату для їдженя, умиваня, науки і для недужих. Всюди панує взірцевий порядок і карність, чого вже допильновує настоятель бурси ґімн. професор. В літі виходять питомці на свій город і тут у визначених годинах вчать ся і забавляють ся. Додати треба, що сего року прибудовано до бурси на оден поверх нове крило. Справді треба подивляти щиру народну працю сего малого брідского гуртка інтеліґенциї під проводом о. С. Глібовицкого. Не мало заслуги положив тут покійний проф. Созаньский, для якого невсипуща народна праця була властивим житєм, і якого ся праця так з заранія скосила до гробу. Честь всім, велика честь, що спричинили між молодежию новий український дух! А коли тепер на сій бурсї тяжить великий довг, то не повинна на се наша суспільність дивити ся байдужно.

Телеґрами.

Риманів 16 вересня. Огонь в купелевім заведеню вже угашено. Згоріло 5 будинків. Спалили ся нові купальні, вілля „Сьвітевянка“, дім служби, вілля Хелбовскої. Шкоду обчисляють на около 50.000 кор.

Відень 16 вересня. „Fremdenblatt“ заперечує донесеня, мов би шеф секциї в міністерстві просьвіти, Канера мав подати ся о перенесене в стан спочинку. Канера скінчив урльоп і обняв урядоване.

Київ 16 вересня. Вислїд розслїдів мочи показав, що куля легко зранила у Столипіна нирки і печінку. Вечером болї збільшили ся. Теплота нормальна.

Кольонія 16 вересня. До „Köln. Ztg.“ доносять з Берлина: О подрібностях розмови Камбона з Кідерлен-Вехтером нема вісти; не зраджуємо тайни, коли припускаємо, що друге письменне донесене єсть уступкою супротив бажань Німеччини.

Софія 16 вересня. Часописи доносять, що на 38 болгарских купців, котрі вертали з ярмарку в Неврокупі в Македонії, напали якісь розбишаки і всїх їх поубивали.

Пекін 16 вересня. На вість, що 10.000 революціоністів держали в облозї місто Гонґтуфу, видав цїсар едикт з приказом, щоби сейчас вислано туди войско.

Цїна збіжа У Львові.

дня 15-го вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·20	до	12·40
Жито	9·30	„	9·50
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7·50	„	7·70
Ячмінь броварний	8·—	„	9·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	13·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	85·—	„	90·—
Конюшина біла	90·—	„	100·—
Конюшина шведска	70·—	„	75·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·44**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Вининк. §) До Вининк в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Вининк. §) До Вининк в суботу і неділю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·30.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамчу:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Вининк. §) З Вининк в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Вининк. §) З Вининк в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.